

Cova de Mas Vilà

Santa Maria de Miralles

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Sector sud-oest del municipi
Emplaçament	Sota el Pla de Nonell i sobre la Carrerada de la Llacuna, al peu d'una cinglera
Alçada:	610

Coordenades:

Latitud:	41.49012
Longitud:	1.52584
UTM Est (X):	376942
UTM Nord (Y):	4594216

Classificació

Número de fitxa	08257 - 144
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Regular
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08257A00900054

Fitxes associades:

[Mas Vilà](#)

[Jaciment de la Cova de Mas Vilar](#)

Autoria de la fitxa	F. Xavier Menéndez
Data de registre de la fitxa:	ds., 02/05/2015 - 02:00

Descripció

Petita cova de 24 m. de recorregut, s'entorn calcari. S'ubica en una cinglera voltada de bosc que corre paral·lela a la carretera C-37 d'Igualada a Valls, a la dreta de la riera de Carme. La cova està situada a la base de la cinglera, en el límit entre aquesta i el pendent boscós, enfront del mas Vilar (fitxa 29) i sota el Pla de Nonell. En el fons i zona superior d'una gran balma d'uns 15 metres d'ample per uns 6 metres d'alt es localitzen tres boques que per sengles conductes, de poca alçada, desemboquen en una àmplia sala d'uns 2 metres d'alt. Des del fons d'aquesta cambra, lleugerament remuntant, segueix una altra galeria de dimensions més reduïdes i que acaba tancant-se als pocs metres. En el centre d'aquesta galeria existeix una xemeneia que puja uns 3 metres. El vestíbul té una altura d'uns 8 metres, una amplada a la boca d'uns 19 metres i una profunditat d'aproximadament de 10 metres. Tota la cavitat, tant parets com sostre i sòl, presenten un emmascarament prou important de formes litogèniques. Al fons de la balma s'hi obren diferents forats, uns per donar llum i altres d'accés. A la cinglera, a dreta i esquerra de la cova, hi ha altres petites baumes.

Per les característiques del material recuperat (excavacions 1930 i prospecció 1985), cal classificar el jaciment com una cova natural d'habitació sense estructures i d'enterrament. La cronologia aniria, possiblement, des del Neolític Final-Eneolític fins al Bronze Final III (amb inclusió de materials hallstàtics), ja en un procés de transició de l'Edat del Bronze a l'Edat del Ferro (2500-650 aC).

Observacions:

També coneguda com cova de la Françola (en alguns mapes, de Can Vilar). La cova està recollida al web espeleoindex. La cova ha proporcionat evidències d'habitat i enterraments des del Neolític Final i eneolític fins al Bronze Final (veure fitxa de jaciment, 51). També presenta dos murs de pedra seca, que corren paral·lels a l'entrada, relativament moderns. Per accedir a la cova de Mas Vilar, cal agafar un camí que s'inicia a l'esquerra de la carretera C-37 d'Igualada a Valls i que mena per la Carrerada de la Llacuna a Ca la Múnia i a la Creu d'en Pla. En acabar aquest camí, cal pujar per una tartera amb molt pendent fins arribar a la Cova de Mas Vilar, situada a l'obaga, a mà dreta de la riera de Carme i sota el Pla de Nonell, en un context de bosc fresc i ple de vegetació. Des de la tartera i la cova, es veu en línia recta, al fons de la vall, en direcció la riera de Miralles, la gran casa del Mas Vilar. Entenem que no està inclos com a tal (com a cova) a les NNSS de l'Ajuntament (2002), doncs aquest el que fa es incloure'l com a jaciment.

Història

De ben segur coneguda des de temps remots. El gener del 1951, en una visita a la Plana d'Ancosa per part de membres del GES- CMB, diuen haver explorat la Cova del Mas Milà, que possiblement és la mateixa que quatre anys més tard, l'abril del 1955 tornen a visitar i ja la citen com a Cova de Mas Vilà, encara que d'aquestes dues exploracions només queda constància al llibre d'activitats del GES. La primera cita concreta que coneixem és l'aportada per membres de la SIS-CE Terrassa que la visiten i topografien l'agost del 1976.

Bibliografia

Badiella, E.; Fustagueras, J.; Indurain, J. (1977). Estudi geoespeleològic de les cavitats dels voltants del poble de la Llacuna. SIS (5) / Arxiu del Centre Excursionista de Terrassa: 53-65. Centre Excursionista de Terrassa.

